

е Мих. 6; 6, 7.
Гл. 9; 15.
Ст. 11.
ио Пеал. 40; 6,
и др. 50; 8,
и др. Иса.
4; 11. Иер. 6;
20. Амос. 5;
24, 22.

з Иоан. 17; 19.
Гл. 45; 12.
и Гл. 9; 12.

и Числ. 28; 5.
Гл. 7; 27.
к Ст. 4.
л Кол. 5; 1.
Гл. 4; 5.
ж Песа. 410; 1.
Дъян. 2; 55.
4 Кор. 15; 25.
Гл. 1; 15.
н Ст. 4.

о Иер. 51; 55.
54. Гл. 8; 10,
12.

Защото е ^е невъзможно кръвъ отъ юнцы и 4
отъ козлы да отнема грѣхове. За това ко- 5
гато влѣзващетъ казува: ^{ио} “Жър-
твѫ и приношениe не си поискалъ, но при- 6
готвилъ си ми тѣло. Всесожъженія и при- 7
ношениe за грѣхъ не ти сѫ угодни. То-
гави рѣкохъ: “Ето идѫ, (въ главизнѣ-тѣ
на книгѣ-тѣ е писано за мене,) да сторѣ
волѣ-тѣ ти, о Боже.” По горѣ бѣ рекъ: 8
“Жъртвѫ и приношениe и всесожъженія и
приношениe за грѣхъ не си поискалъ, вито
ти сѫ угодни,” (които ся приносятъ спо-
редъ законѣ-тѣ;) Тогави рече: “Ето идѫ,
да сторѣ волѣ-тѣ ти, о Боже.” Отнема
първо-то, да постанови второ-то. ^з Съ коѣ-
то волѣ смы освятени ^и чрѣзъ приношениe-
то на тѣло-то Иисусъ Христово прinesено
единъ пѧть. И всякой священикъ стои та-
и служи ^и всякой день, и приноси много пѧти
исты-тѣ жъртви, ^и които не могатъ никога
да отнематъ грѣхове: ^{ио} Но той като прине-
се една жъртвѫ за грѣхове-тѣ, съдна за
вынѣгы отдеино на Бога, Та чака ^и доклѣ 15
се положатъ врагове-тѣ му подножие па но-
зѣ-тѣ му. Защото съ едно приношениe на-
прави ^{една} за вынѣгы ^и съвършены о-
свящаемы-тѣ. А и Духъ Святый свидѣтел-
ствува намъ; защото, като рече понапрѣдъ:
^о “Тойзи е завѣтъ-тѣ, които ще имъ завѣ-
щаѫ слѣдъ онѣзи дни, казува Госиѣдъ:
Ще вложи закони-тѣ си въ сърдца-та имъ,
и ще ги напишъ въ умове-їѣ имъ,” ^и При-
лага, “И грѣхове-тѣ имъ и беззакония-та
имъ нѣма вече да поменѫ.” А дѣто има
прощеніе за тѣхъ, нѣма вече приношениe за
грѣхъ.

И тѣй, братie, като имамы ^и дѣрзновеніе 19